

1914

1918

TO BYLA ZÁKOPOVÁ VÁLKA

TARDI

casterman

ARGO

TO BYLA ZÁKOPOVÁ VÁLKA

Z francouzského originálu *C'était la guerre des tranchées*,
vydaného v roce 2014 nakladatelstvím Casterman,
přeložil Richard Podaný.

Grafickou úpravu navrhla a sazbu (v návaznosti na originál)
provedla A. Sarah Tejnická.

Jazyková redakce Erik Lukavský.

Odpovědný redaktor Richard Klíčnický.

Jazyková korektura Eva Brucknerová.

Vydalo nakladatelství Argo,
Milíčova 13, 130 00 Praha 3,
argo@argo.cz, www.argo.cz,
jako 28. svazek velké řady edice Argomiks,
roku 2022 jako svou 4809. publikaci.

Vytiskla tiskárna Těšínské papírny.

Vydání první.

ISBN 978-80-257-3706-4

Aktuality o našich titulech můžete sledovat na www.facebook.com/argo.cz,
o komiksech na www.facebook.com/argomiks

Naše knihy distribuuje knižní velkoobchod KOSMAS

sklad: Za Halami 877

252 62 Horoměřice

tel: 226 519 383, fax: 226 519 387

e-mail: odbyt@kosmas.cz, www.firma.kosmas.cz

Knihy je možno pohodlně zakoupit v přátelském internetovém knihkupectví www.kosmas.cz

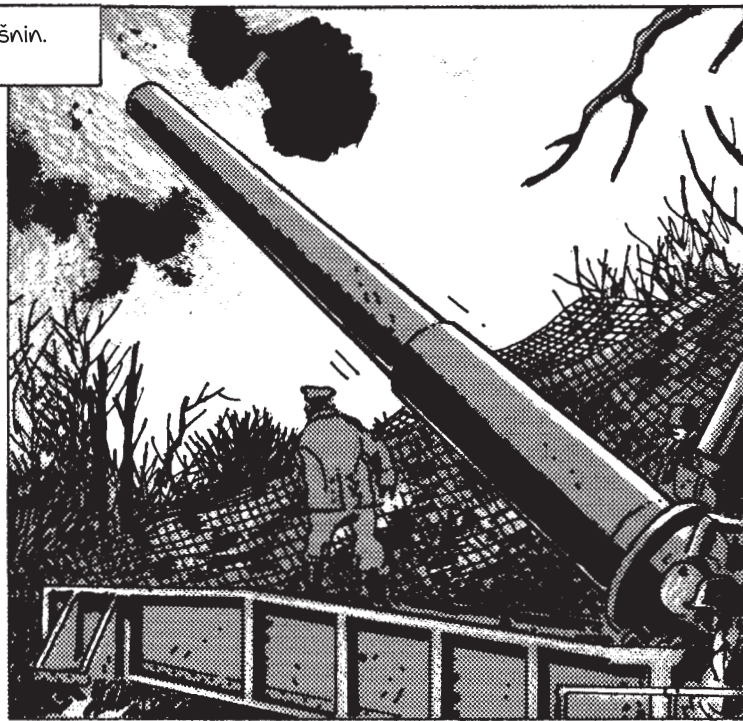
Ríjen 1917...

Zazněly tři rány... jako na divadle... až na to, že ta první byla od sedmikilogramového granátu, při druhé 105mm dělo vyplivlo šestnáctikilovku - a třetí ránu vydalo 400mm dělo. Váha projektilu: 900 kilogramů!

Začínáme nový den, a tak dělostřelectvo vysílá do vzduchu tuny výbušnin. Hlavně děl se zahřívají, osádky hluchnou.

Němci pálí z kanónů vyrobených v Porúří, v Kruppových fabrikách...

... a my jim odpovídáme děly vyrobenými ve Francii zbrojovkou Schneider, závody z Le Creusotu, ze St. Étienne, St. Chamond a dalšími...

Zázraky techniky, pořád větší a větší ráže, pořád účinnější projektily. Obří železniční děla rozzívají smrt až na vzdálenost šestnácti kilometrů!

Neutuchající vynalézavost... stupňuje se na obou stranách, vše pro čím dál větší palebnou sílu a taky pro triumf průmyslu, který má za války zlaté časy.

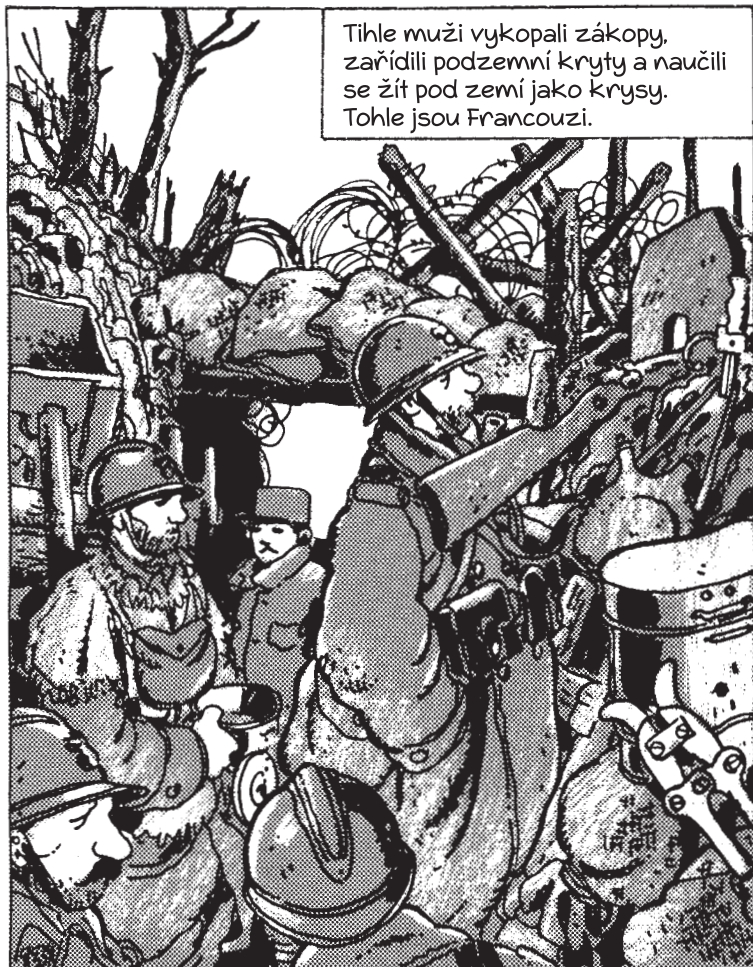
Střílí se na lidi... což je zcela normální, máme zákopovou válku, která trvá už tři roky...

... udivující spíš je, že v těch dírách v zemi ještě zbylo něco živého, protože na poměrně malé území míří denně strašně moc granátů.

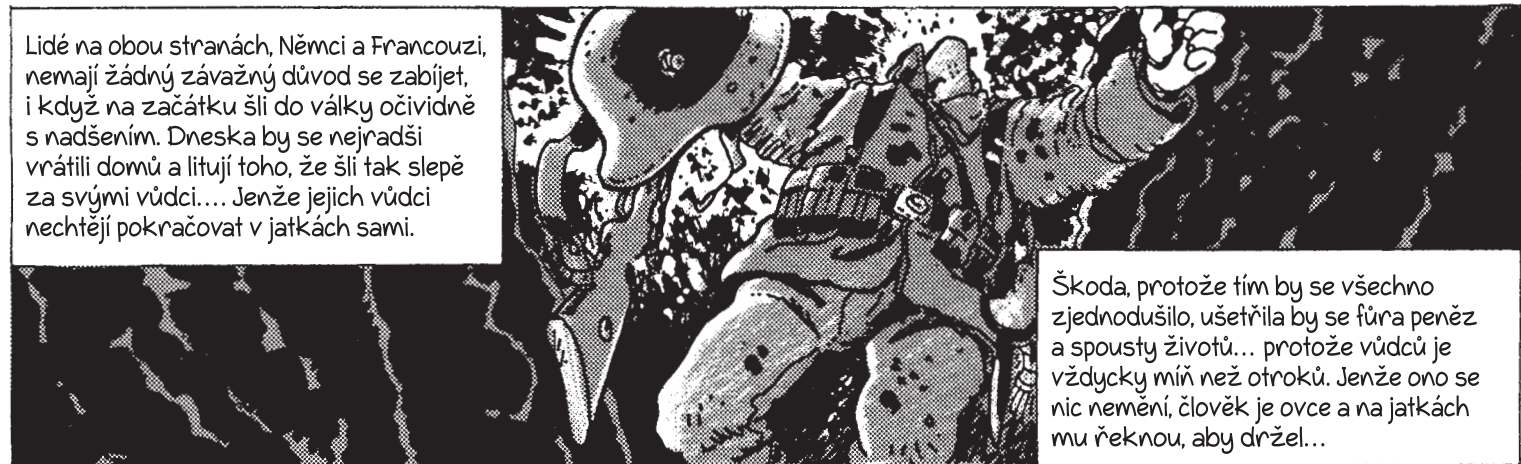
Tihle muži vykopali zákopy, zařídili podzemní kryty a naučili se žít pod zemí jako krysy. Tohle jsou Francouzi.

Na druhé straně stejná podívaná, jen jsou zákopy líp organizované, protože jsou německé. Když Francouzi mluví o svých nepřátelích, říkají skopčáci, s pohrdáním, s nenávistí a možná i z hlouposti, protože přesně to je ve hře, když mluvíme o válce.

Lidé na obou stranách, Němci a Francouzi, nemají žádný závažný důvod se zabíjet, i když na začátku šli do války očividně s nadšením. Dneska by se nejradši vrátili domů a litují toho, že šli tak slepě za svými vůdci.... Jenže jejich vůdci nechtějí pokračovat v jatkách sami.

Škoda, protože tím by se všechno zjednodušilo, ušetřila by se řůna peněz a spousty životů... protože vůdci je vždycky míň než otroků. Jenže ono se nic nemění, člověk je ovce a na jatkách mu řeknou, aby držel...

Místo, kde se obě vojska střetávají, se stabilizovalo, a tomu se říká fronta. Mezi liniemi je zóna, které se říká anglicky no man's land, protože v téhle válce jsou i Angličané.

Dost často musejí vojáci vylézt ze zákopů a v té zemi nikoho nastanou příšerné boje muže proti muži. Pravidla hry: Francouzi se snaží dobýt první německou linii, Němci se snaží dobýt první francouzskou linii.

Docela živo tam je v noci. Velitelé posílají muže, aby se podívali, co se děje naproti, aby opravili ostnaté zátarasy, aby podnikali výpady proti nepříteli a pokusili se přivést zajatce, aby odnesli raněné nebo zakopali ty mrtvé, kteří vzhledem nejvíc demoralizují, třeba mrtvolu vašeho kamaráda hničící na ostnatých drátech.

V zemi nikoho jsou ostnaté dráty, které mají zabránit překvapivým útokům, dále mrtvoly po předešlých ofenzivách, umírající ranění, spousta všemožných trosek a díry po granátech, které déšť zaplnil vodou.

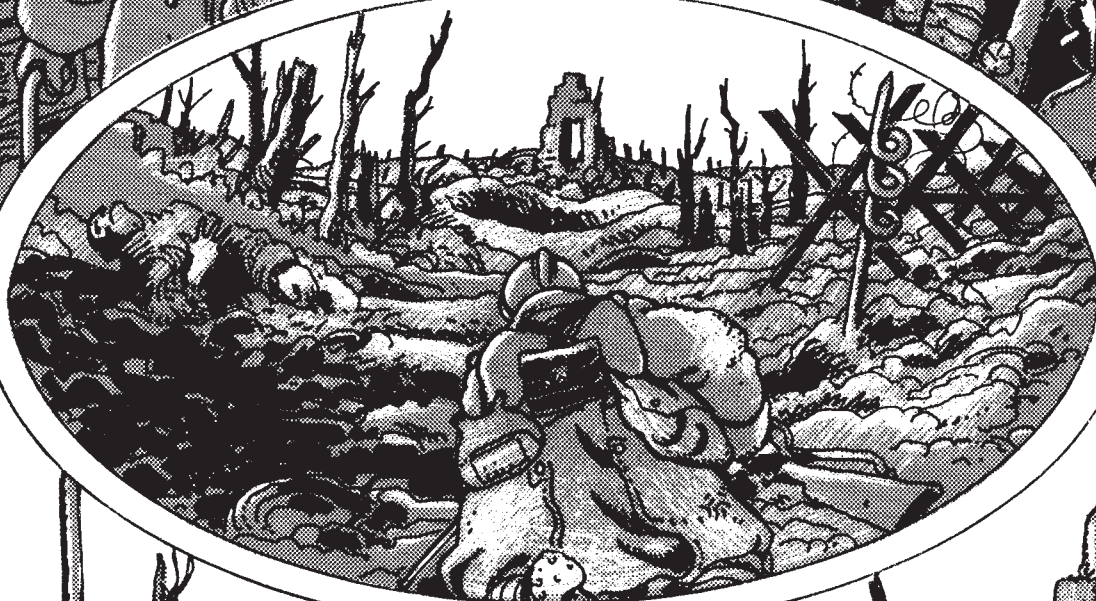

Na tomto obrázku je v popředí jeden z mrtvých: voják 2. tř. BINET.

BINET zrovna stál u předprsně, když kapitán - který jinak do první linie moc nechodil - dal osobně rozkaz FAUCHEUXOVI, ať jde na průzkum do díry po granátu vedle rozvalin. Měli jsme tam předsunuté postavení, z něhož nepřicházely zprávy.

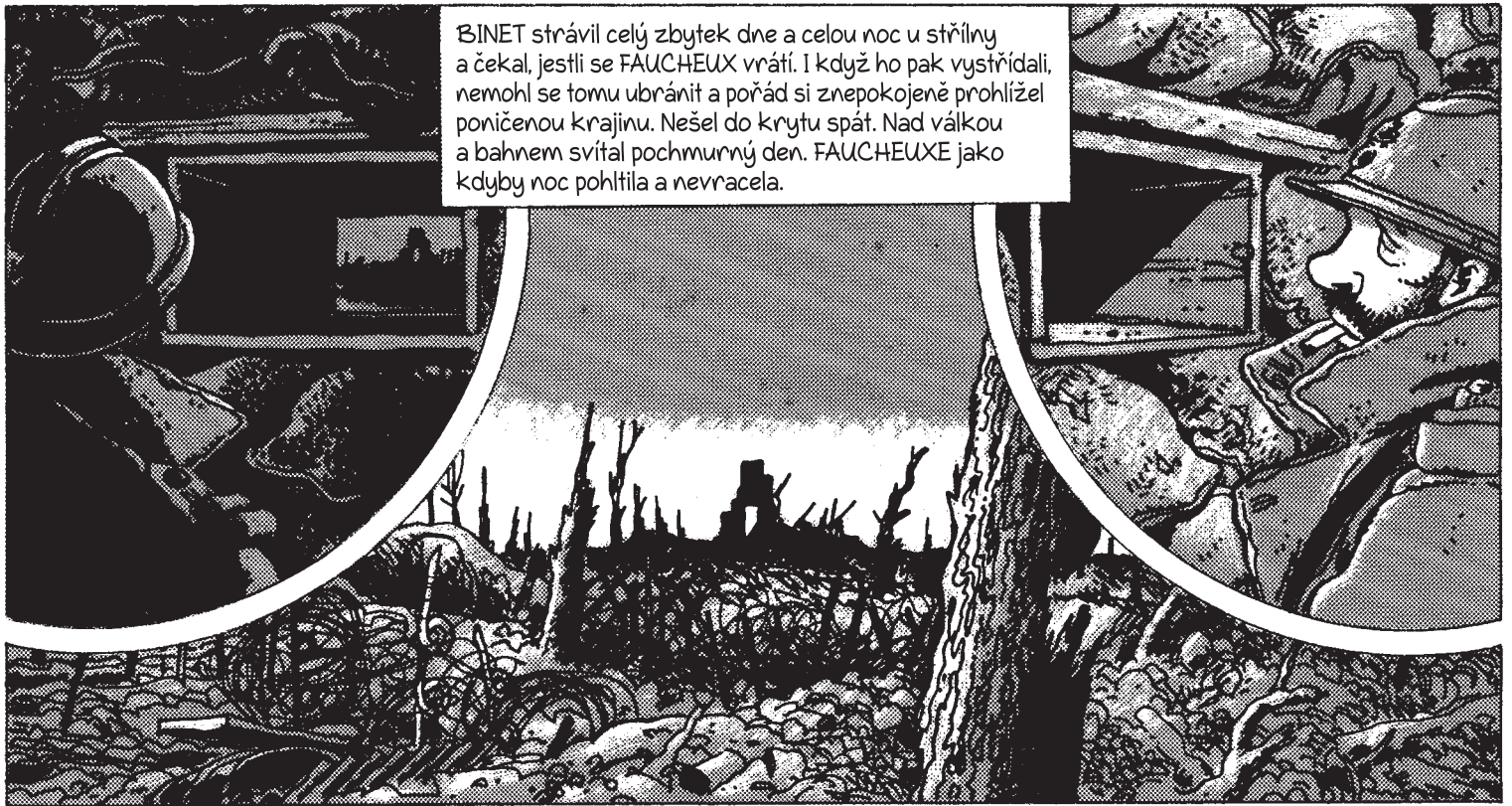

Kapitán vydal ještě spoustu dalších pokynů a FAUCHEUX v poledne vyrazil s torbou plnou granátů. Než přešel okraj zákopu, dal BINETOVI sešitek zabalený v modrém papíru, do jakého si školáci balí učebnice, aby se neumazaly.

BINET se dlouho díval, jak se FAUCHEUX vleče po zemi nikoho, a pak už ho neviděl... Dorazil živ a zdrav až k troskám statku, kousek od díry po granátu? Odpoledne slyšeli vybuchnout jeden granát, ale pak zase nic...

BINET strávil celý zbytek dne a celou noc u střílny a čekal, jestli se FAUCHEUX vrátí. I když ho pak vystřídali, nemohli se tomu ubránit a pořád si znepokojeně prohlížel poničenou krajinu. Nešel do krytu spát. Nad váikou a bahnem svítal pochmurný den. FAUCHEUXE jako kdyby noc pohltila a nevracela.

Den proběhl bez nějakých zvláštních incidentů. FAUCHEUX pořád nikde. A s večerem prapor vystřídali.

Vojáci se shrbeně plahočili bludištěm hlavních a vedlejších zákopů až do poslední linie, kde byli konečně mimo dohled Němců a nemuseli se schovávat.

